DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dnia 17 lutego 1976 r. Nr 3 Poz. 8—15

TREŚĆ:

AKTY PRAWNE RAD NARODOWYCH

Poz. 8 — Uchwała Nr XI/41/76 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 11 lutego 1976 r. w sprawie rozwoju **wychowania przedszkolnego** w województwie w latach 1976—1980.

9 — Zarządzenie Nr 1/76 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 11 lutego 1976 r. w sprawie **wprowadzenia stref ciszy** na wodach oraz terenach rekreacyjnych i wypoczynkowych województwa olsztyńskiego.

10 — Uchwała Nr XI/45/76 Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 16 lutego 1976 r. **o podatku od posiadania psów, opłacie targowej i ustaleniu okresu trwania sezonu turystycznego.**

AKTY PRAWNE TERENOWYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

11 — Zarządzenie Nr 6 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie **zwalczania chwastów i szkodników roślin uprawnych.**

12 — Zarządzenie Nr 7 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 14 lutego 1976 r. w sprawie poprawy stanu **zagospodarowania przestrzennego wsi** oraz budownictwa letniskowego.

13 — Zarządzenie Nr 18 Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 13 grudnia 1975 r. w sprawie **ochrony zieleni.**

14 — Zarządzenie Nr 3 Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 10 lutego 1976 r. w sprawie obniżenia ceny **sprzedaży domów wielomieszkaniowych** oraz lokali w tych domach.

KOMUNIKATY I OGŁOSZENIA

15 — Ogłoszenie Dyrektora Wydziału Gospodarki Terenowej Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 14 lutego 1976 r. w sprawie **listy jednostek** organizacyjnych, spółdzielczych i społecznych **posiadających uprawnienia na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.**

8.

UCHWAŁA NR XI/41/76 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE
z dnia 11 lutego 1976 r.

w sprawie rozwoju wychowania przedszkolnego w województwie w latach 1976—1980

Wojewódzka Rada Narodowa w wyniku oceny istniejącego stanu stwierdza, że w okresie minionej pięciolatki w województwie olsztyńskim nastąpił dalszy rozwój wychowania i opieki nad dziećmi w wieku przedszkolnym.

Różnymi formami opieki i wychowania przedszkolnego objęto ponad 21.300 dzieci w wieku od 3 do 6 roku życia oraz ponad 3.600 dzieci do 3 roku życia.

Zapewnienie dla ponad 9.000 dzieci sześcioletnich zorganizowanego wychowania przedszkolnego ma istotne znaczenie dla wyrównywania poziomu dojrzałości szkolnej dzieci różnych środowisk społecznych i wychowawczych.

W wielu środowiskach ukształtowane zostały dobre tradycje organizowania społecznymi siłami prostych form opieki nad małymi dziećmi i pomocy opiekuńczo-wychowawczej matkom pracującym.

Rozszerzono zasięg i podniesiono poziom wychowania i kształcenia dzieci w placówkach przedszkolnych, zmodernizowano i udoskonalono bazę, lepiej wyposażono w sprzęt i środki dydaktyczne.

Możliwe to było do osiągnięcia w warunkach realizacji polityki oświatowej i socjalnej nakreślonej przez VI Zjazd Partii. Ważną w tym rolę spełniły uchwały Konferencji Wojewódzkiej PZPR oraz uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 18 czerwca 1973 roku w sprawie głównych kierunków działania i najpilniejszych zadań w dziedzinie socjalistycznego wychowania dzieci i młodzieży.

Podkreśla się równocześnie, że w zakresie wychowania przedszkolnego występuje jeszcze wiele niedociągnięć i niewykorzystanych rezerw organizacyjnych, lokalowych i finansowych w tworzeniu niezbędnych warunków do powoływania nowych placówek wychowania przedszkolnego i opieki żłobkowej, likwidacji aktualnie istniejących znacznych dysproporcji w różnych gminach i miastach.

Wymaga to bardziej skutecznego działania w tej dziedzinie rad narodowych i organów administracji, organizacji społecznych i samorządowych, związków zawodowych i zakładów pracy. Szczególnego znaczenia nabiera to zagadnienie w obecnych warunkach realizacji reformy systemu oświaty i wychowania oraz polityki socjalnej nakreślonej przez VII Zjazd PZPR, która zakłada szersze obejmowanie dzieci w wieku przedszkolnym zorganizowanym wychowaniem, a od 1977 roku upowszechnienie wychowania przedszkolnego dzieci sześcioletnich wszystkich środowisk. W latach bieżącej pięciolatki powiększy się stan dzieci w wieku przedszkolnym o ponad 10.000, co stwarza konieczność czynienia dalszych wysiłków także w zakresie budownictwa nowych przedszkoli i żłobków.

Mając na uwadze potrzebę dalszego rozwoju i podnoszenia na wyższy poziom wychowania przedszkolnego — Wojewódzka Rada Narodowa na podstawie art. 4 ust. 1 i 3, 13 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) i uchwały Sejmu PRL z dnia 13 października 1973 roku w sprawie reformy systemu edukacji narodowej, uwzględniając wniosek Wojewody Olsztyńskiego, opinie Komisji Wychowania, Oświaty i Kultury, Komisji Zdrowia, Spraw Socjalnych i Ochrony Środowiska WRN oraz wnioski ze spotkań z wyborcami i w dyskusji — u c h w a l a, co następuje:

I. Zaleca się placówkom opiekuńczym i oświatowo-wychowawczym podejmowanie działań zmierzających do coraz pełniejszego zaspokajania potrzeb społecznych i podnoszenia poziomu wychowania przedszkolnego m.in. przez:

1) podwyższanie kwalifikacji ideowych i pedagogicznych kadry nauczycielskiej,
2) podnoszenie poziomu pracy opiekuńczo-wychowawczej w żłobkach przez zatrudnienie w nich kwalifikowanych opiekunek dziecięcych,
3) wprowadzenie nowego programu wychowania przedszkolnego stwarzającego korzystne warunki dla wszechstronnego rozwoju osobowości dziecka, a w szczególności kształcenia umysłowego, społeczno-moralnego, zdrowotnego i estetycznego,

4) wprowadzanie w placówkach przedszkolnych nowatorstwa i postępu pedagogicznego,
5) systematyczne uzupełnianie niezbędnych środków dydaktycznych.

II. Zaleca się organizacjom społecznym, szczególnie Towarzystwu Przyjaciół Dzieci, organizacjom młodzieżowym i kobiecym, ogniwom związkowym i organom samorządu mieszkańców uaktywnienie swojej działalności, tworzenie warunków szerszego obejmowania dzieci przedszkolnych różnymi formami wychowania i opieki oraz wspieranie i udzielanie pomocy w tym zakresie placówkom wychowawczym i opiekuńczym.

III. Zobowiązuje się:

1. Rady narodowe stopnia podstawowego do szerszego działania inspiratorskiego i koordynacyjnego na rzecz rozwoju wychowania przedszkolnego, a przede wszystkim:
   1) nawiązanie ściślejszego współdziałania z organizacjami społecznymi, samorządowymi i zakładami pracy, włączanie ich do uczestnictwa w wypełnianiu zadań wychowawczych i opiekuńczych, udzielanie wszechstronnej pomocy placówkom wychowania przedszkolnego,
   2) popieranie inicjatyw i udzielanie pomocy samorządom mieszkańców, spółdzielniom mieszkaniowym i zakładom pracy w organizowaniu żłobków i przedszkoli osiedlowych, zakładowych i międzyzakładowych oraz określanie potrzeb budowy żłobków i przedszkoli przez instytucje i zakłady pracy,
   3) stwarzanie niezbędnych warunków powszechnego objęcia zorganizowanymi formami wychowania przedszkolnego wszystkich dzieci sześcioletnich.
2. Wojewodę Olsztyńskiego do zapewnienia warunków dalszego rozwoju wychowania przedszkolnego. W działalności tej należy zwrócić uwagę przede wszystkim na:
   1) podejmowanie działań na rzecz budowy żłobków i przedszkoli szczególnie w środowiskach o niskim stanie objęcia dzieci wychowaniem przedszkolnym oraz inspirowanie i koordynowanie w tym zakresie działalności zakładów pracy i spółdzielczości mieszkaniowej,
   2) likwidowanie dysproporcji stanu upowszechnienia wychowania przedszkolnego w różnych regionach województwa,
   3) doskonalenie działalności wychowawczej i opiekuńczej placówek przedszkolnych, wydłużanie czasu działalności ognisk przedszkolnych i podnoszenie ich poziomu organizacyjnego oraz stopniowe przekształcanie w oddziały przedszkolne,
   4) różnicowanie czasu rozpoczynania i kończenia zajęć w żłobkach i przedszkolach w celu dostosowania do czasu zatrudnienia w zakładach pracy,
   5) podejmowanie działań zmierzających do przejmowania obiektów i adaptowania na potrzeby przedszkoli i żłobków oraz wprowadzanie nowych instytucjonalnych form opieki nad małym dzieckiem,
   6) zapewnienie niezbędnych środków wyposażenia w sprzęt i pomoce dydaktyczne, szczególnie ognisk przedszkolnych i oddziałów przy szkołach podstawowych,
   7) pełne wykorzystywanie miejsc w przedszkolach państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej,
   8) zwiększenie troski o zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych pracowników przedszkoli i żłobków,
   9) uwzględnienie wynikających z niniejszej uchwały zadań w projekcie programu rozwoju oświaty, wychowania i opieki zdrowotnej na lata 1976—1980 oraz w rocznych planach społeczno-gospodarczego rozwoju województwa.

IV. Informację o przebiegu i realizacji niniejszej uchwały złoży Wojewoda Olsztyński w pierwszym półroczu 1978 roku, a sprawozdanie z wykonania uchwały w pierwszym półroczu 1981 roku.

V. Rady narodowe stopnia podstawowego przeanalizują rozwój wychowania przedszkolnego na sesjach w pierwszym półroczu 1976 roku.

VI. Komisje Wychowania, Oświaty i Kultury oraz Zdrowia, Spraw Socjalnych i Ochrony Środowiska dokonywać będą okresowych analiz i ocen przebiegu realizacji niniejszej uchwały.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
inż. Leon KŁONICA

9.

ZARZĄDZENIE NR 1/76 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 11 lutego 1976 r.

w sprawie wprowadzenia stref ciszy na wodach oraz na terenach rekreacyjnych i wypoczynkowych województwa olsztyńskiego

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz.U. Nr 8, poz. 47 zm. z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Wojewódzka Rada Narodowa zarządza co następuje:

§ 1.1. Wprowadza się strefy ciszy:
1) na jeziorach i rzekach wymienionych w załączniku nr 1 do zarządzenia wraz z obrzeżem szerokości 500 m,
2) na jeziorach i rzekach wymienionych w załączniku nr 2 do zarządzenia,
3) w rezerwatach przyrody i rezerwatach krajobrazowych,
4) w ośrodkach wczasowych, kolonijnych, na campingach, polach namiotowych, plażach i innych obiektach turystycznych,
5) na oznaczonych pieszych szlakach turystycznych PTTK.

2. Strefy ciszy obowiązują w ciągu całej doby w okresie od 1 maja do 30 września.

§ 2. W strefach ciszy (§ 1) obowiązują zakazy: używania silników spalinowych na jednostkach pływających, ruchu pojazdów mechanicznych o napędzie spalinowym oraz używanie poza pomieszczeniami zamkniętymi megafonów, nagłaśniających urządzeń muzycznych, aparatów radiowych, magnetofonów, adapterów oraz innych źródeł hałasu uciążliwych dla otoczenia.

§ 3. Zakazy, o których mowa w § 1 nie dotyczą odpowiednio:
1) linii kolejowych, dróg publicznych i dróg dojazdowych do obiektów gospodarczych i turystycznych oraz pól namiotowych,
2) organów Milicji Obywatelskiej, Pogotowia Ratunkowego, Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, Straży Pożarnych, Państwowych Gospodarstw Rybackich, Administracji Lasów Państwowych i innych — w czasie wykonywania czynności związanych z ochroną, utrzymaniem bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz wykonywania zadań gospodarczych — pod warunkiem ograniczenia hałaśliwości użytkowanych urządzeń.

§ 4. Winni naruszenia zakazów ustalonych w zarządzeniu podlegają sankcjom określonym w art. 54 Kodeksu Wykroczeń.

§ 5. Zobowiązuje się organy administracji państwowej:
1) naczelników miast, gmin, miast i gmin do spowodowania należytego oznakowania stref ciszy oraz ogłoszenia tekstu zarządzenia w ośrodkach i obiektach turystycznych o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4,
2) Wojewodę Olsztyńskiego do zapewnienia warunków wprowadzenia w życie zarządzenia oraz sprawowanie nadzoru nad jego realizacją.

§ 6. Zobowiązuje się Komisję Zdrowia, Spraw Socjalnych i Ochrony Środowiska oraz Komisję Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego do kontroli realizacji zarządzenia.

§ 7. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do analizowania stosowania przepisów zarządzenia i przedstawiania Radzie propozycji ewentualnych zmian.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
inż. Leon Kłonica

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 1/76 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 11 lutego 1976 r. (poz. 9)

Lp.	Nazwa jeziora lub rzeki	Gmina
1.	rz. Babięcka Struga	Piecki
2.	Białe	Piecki
3.	Dłużec	Piecki
4.	Gant	Piecki
5.	Giłwa	Gietrzwałd
6.	rz. Krutynia (do granicy województwa)	Piecki
7.	Krutyńskie Jezioro (Murawa)	Piecki
8.	Kujno	Sorkwity,
9.	Lampackie Jezioro (Sorkwity)	Sorkwity.

c.d. tabeli

Lp.	Nazwa jeziora lub rzeki	Gmina
10.	Lampasz (Łapinóżka)	Sorkwity
11.	Limajno	Dobre Miasto
12.	Mokre Jezioro	Piecki
13.	Piłakno	Sorkwity
14.	Spychowskie	Świętajno
15.	rz. Spychowska Struga	Świętajno
16.	Szeląg Mały	Ostróda
17.	Symsar	Lidzbark Warm.
18.	Świętajno	Jedwabno
19.	Świętajno Naterskie	Gietrzwałd
20.	Wągieł	Piecki
21.	Zdrużno	Piecki
22.	Zyzdrój Mały	Świętajno
23.	Zyzdrój Wielki	Piecki

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 1/76 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 11 lutego 1976 r. (poz. 9)

Lp.	Nazwa jeziora lub rzeki	Gmina
1.	Babięta Małe	Sorkwity
2.	Babięta Wielkie	Dźwierzuty
3.	Bartężek	Morąg
4.	Dąbrowa Mała	Dąbrówno
5.	Dejnowa	Reszel (miasto-gmina)
6.	Dłużek	Jedwabno
7.	Drwęckie (część zachodnia od wpływu rz. Drwęcy do Kanału Elbląskiego)	Miłomłyn
8.	Gielądzkie Jezioro	Sorkwity
9.	Jeziorak (część północna do południowego krańca wyspy Wieprz)	Zalewo
10.	Łęsk	Dźwierzuty
11.	Moj	Kętrzyn
12.	Maróz	Nidzica
13.	Narie	Morąg
14.	Orzyc	Barczewo
15.	Pauzeńskie Jezioro (Puzy)	Ostróda
16.	Pluszne	Stawiguda
17.	Płaskie Jezioro	Zalewo
18.	Rucewo Małe	Zalewo
19.	Sasek Wielki	Dźwierzuty
20.	Serwent	Purda
21.	Szeląg Wielki	Ostróda
22.	rz. Wadąg (od j. Umląg do ujścia)	
23.	Wadąg	Barczewo (miasto-gmina)
24.	Wulpińskie jezioro	Stawiguda

10.

UCHWAŁA NR XI/45/76 MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 16 lutego 1976 r.

o podatku od posiadania psów, opłacie targowej i ustaleniu okresu trwania sezonu turystycznego.

Na podstawie art. 6 ust. 2,18 i art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz.U. Nr 45, poz. 229) — Miejska Rada Narodowa w Olsztynie uchwala, co następuje:

I. PODATEK OD POSIADANIA PSÓW

§ 1.1. Wprowadza się na obszarze Olsztyna podatek od posiadania psów.

2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach zamieszkałych na terenie Olsztyna, posiadających psy.

3. Podatek wynosi rocznie:
1) od pierwszego psa — 300 zł.
2) od drugiego psa — 500 zł.
3) od każdego następnego psa — 1000 zł.

§ 2.1 Od podatku wolne jest posiadanie psów:
1) utrzymywanych przez organy wojskowe i Milicji Obywatelskiej,
2) utrzymywanych w celu pilnowania mienia będącego w posiadaniu jednostek gospodarki uspołecznionej,
3) utrzymywanych przez zakłady naukowe, lecznicze i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,
4) utrzymywanych przez przedstawicieli państw obcych lub osoby korzystające z prawa zakrajowości oraz przez Konsulów i pracowników konsularnych, nie będących obywatelami polskimi,
5) będących pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych),
6) będących przedmiotem handlu przedsiębiorstw trudniących się zawodowo sprzedażą psów,
7) utrzymywanych przez osoby czasowo przebywające na obszarze Olsztyna, jeżeli podatek od psów został zapłacony na dany rok podatkowy w miejscowości, z której osoby te przybyły,
8) szczeniąt do 8 tygodni,
9) utrzymywanych przez członków Polskiego Związku Łowieckiego jednego psa myśliwskiego zarejestrowanego w Związku Kynologicznym.

2. Obniża się podatek z tytułu posiadania jednego psa przez inwalidów, emerytów i rencistów prowadzących samodzielne gospodarstwo domowe — do kwoty 100 zł. Posiadanie każdego następnego psa podlega opodatkowaniu według stawek określonych w § 1 ust. 3 pkt 2 i 3 niniejszej uchwały.

§ 3.1. Podatek pobiera się w połowie stawek, jeżeli osoba weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca roku podatkowego.

2. Podatek jest płatny z góry, bez wezwania, w ciągu miesiąca stycznia każdego roku, lub w ciągu dwóch tygodni od dnia wejścia w posiadanie psa — w najbliższej administracji domów mieszkalnych.

II. OPŁATA TARGOWA

§ 4. Wprowadza się na obszarze Olsztyna opłatę targową, którą pobiera się dziennie od osób dokonujących sprzedaży na targowiskach, bez posiadania tam stałego urządzenia użytkowanego na podstawie zawartej z jednostką prowadzącą targowisko umowy dzierżawy lub najmu pomieszczeń handlowych.

§ 5. Ustala się wysokość opłaty targowej:
1) przy sprzedaży od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki:
a) konie powyżej 2 lat, bydło, 80 zł
b) jałowizna powyżej 6 miesięcy, źrebięta powyżej 6 miesięcy, do 2 lat, 50 zł
c) trzoda chlewna powyżej 6 miesięcy,, cielęta, źrebięta do 6 miesięcy, 30 zł
d) trzoda chlewna do 6 miesięcy, owce, kozy, 20 zł
2) przy sprzedaży z wozu konnego od wozu:
a) detalicznej 50 zł
b) hurtowej, na przeznaczonych do tego celu targowiskach, 100 zł
3) przy sprzedaży z samochodu, platformy, przyczepy samochodowej — od samochodu, platformy, przyczepy:
a) detalicznej 80 zł
b) hurtowej, na przeznaczonych do tego celu targowiskach 150 zł
4) przy sprzedaży obnośnej z ręki, kosza, skrzynki, wiadra itp. — od osoby:
a) handlującej zawodowo 60 zł
b) indywidualnego producenta, sprzedającego wyroby swojej produkcji (np. sery, masło, jaja itp.) 10 zł
c) pozostałych, 30 zł
5) przy sprzedaży z wózka ręcznego, roweru itp. — od wózka, roweru, 50 zł
6) przy sprzedaży małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. — od osoby 10 zł
7) za zajęcie placu pod stoisko lub towar przeznaczony do sprzedaży niezależnie od branży lub na wykonywanie czynności rzemieślniczych — od 1 m² powierzchni 30 zł
8) przy sprzedaży:
a) samochodów 100 zł
b) pozostałych pojazdów 40 zł

§ 6. Od obowiązku uiszczenia opłaty wolne są jednostki gospodarki uspołecznionej.

III. USTALENIE OKRESU TRWANIA SEZONU TURYSTYCZNEGO

§ 7. Ustala się, że okres trwania sezonu turystycznego dla

celów określenia wysokości podatku od nieruchomości od budynków użytkowanych sezonowo jako domy wypoczynkowe lub w których świadczone są usługi hotelarskie, trwa od 1 czerwca do 31 sierpnia.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 8. Traci moc:
1) uchwała nr 40/59 Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 14 maja 1959 r. o wprowadzeniu podatku od posiadania psów,
2) uchwała nr XV/106/73 Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 9 października 1973 r. o wysokości stawek opłaty targowej (Dz.Urz.WRN Nr 12, poz. 148).

§ 9. Uchwałę wykona Prezydent Miasta Olsztyna.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
mgr Tadeusz Misztal

11.

ZARZĄDZENIE NR 6
WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO
z dnia 9 lutego 1976 r.

w sprawie zwalczania chwastów i szkodników roślin uprawnych

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 lutego 1965 r. w sprawie zwalczania chorób i szkodników roślin uprawnych oraz chwastów (Dz.U. Nr 11, poz. 72), zarządzam, co następuje:

§ 1.1. Wprowadza się na terenie województwa olsztyńskiego powszechny obowiązek zwalczania chwastów i szkodników wymienionych w zarządzeniu.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy nieruchomości i wszystkich innych terenów bez względu na ich przeznaczenie i sposób wykorzystania, a ciąży na właścicielach, użytkownikach bądź zarządzających tymi nieruchomościami i terenami.

§ 2. Do chwastów podlegających zwalczaniu (§ 1) zalicza się następujące gatunki:
1) wszystkie — występujące w uprawach polowych, sadowniczych, warzywnych;
2) śmiałek darniowy (Deschampsia caespitosa), pięciornik gęsi (Potentilla anserina), trybula leśna (Anthriscus silvestris), jaskier (Ranunculus sp.), rdest (Polygonum sp.), sit (Jancus sp.) oset (Cordus sp.), ostrożeń (Cirsium sp.), mlecz (Sonchus sp.), pokrzywa (Urtica sp.) — występujące na łąkach, pastwiskach i urządzeniach melioracyjnych;
3) bylica pospolita (Aartemisia Vulgaris), blekot pospolity (Aethusa cynapium), pietrasznik plamisty (Conium maculatum L.), maruna bezwonna (Matricaria inodora), oset Cordus sp.), ostrożeń (Cirsium sp.), mlecz (Sonchus sp.), łopian (Arctium sp.) pokrzywa (Urtica sp.), komosa (Chenopodium sp.), — występujące na wszystkich innych terenach bez względu na sposób ich użytkowania.

§ 3. Do szkodników podlegających zwalczaniu zalicza się:
1) wszystkie gatunki gryzoni polnych należące do rodziny myszowatych (Muridae);
2) szkodniki występujące na roślinach uprawnych z rodziny krzyżowych: słodyszek rzepakowy (Meligethes aeneus L.), pchełka rzepakowa (Psylliodes chryzocephola), gnatarz rzepakowiec (Athalia Colibri), mszyca kapuściana (Brevicoryne Brassicae), chowacze (Ceutorrhynchus sp.), bielinki (Pierris sp.), pchełki (Phyllotreta sp.);
3) szkodniki występujące na burakach cukrowych i pastewnych: mszyca trzmielinowo-burakowa (Aphis fabae), śmietka ćwiklanka (Pegomyja hygoscyami), drobnica burakowa (Atomaria linearis);
4) szkodniki występujące na roślinach motylkowych grubonasiennych: oprzędziki (Sitona sp.), strąkowce (Bruchus sp.), mszyca trzmielinowo-burakowa (Aphis fabae) pachówka strąkóweczka (Laspeyresia nigricana).

§ 4.1. Zwalczanie chwastów powinno być przeprowadzane przez:
a) wykaszanie, pielenie lub wyrywanie,
b) stosowanie odpowiednich zabiegów uprawowych,
c) czyszczenie nasion roślin uprawnych,
d) stosowanie środków chemicznych (herbicydów),
e) niszczenie odpadów zawierających nasiona chwastów.

2. Chwasty powinny być niszczone w ciągu całego okresu wegetacji, a przy stosowaniu środków chemicznych przed okresem kwitnienia.

§ 5. Zwalczanie szkodników powinno być prowadzone wszystkimi dostępnymi środkami, a w szczególności przez stosowanie:
1) zabiegów agrotechnicznych, mechanicznych i biologicznych, polegających przede wszystkim na:
a) szybkim i starannym sprzęcie roślin oraz wczesnych i starannych podorywkach i orkach,
b) zabezpieczeniu stert, kopców, szkółek, drzew i krzewów rowkami chwytnymi oraz zakładaniu różnego rodzaju pułapek,
c) niszczeniu roślinności sprzyjającej rozmnażaniu się gryzoni polnych — znajdującej się na miedzach, rowach przydrożnych i melioracyjnych, nasypach, groblach itp.,
d) ochronie wrogów naturalnych gryzoni polnych,
e) zakładaniu, na wieloletnich uprawach, tyczek o wysokości 3—4 m ułatwiających myszołowom i innym ptakom drapieżnym wyławianie gryzoni polnych;
2) zabiegów chemicznych polegających przede wszystkim na:
a) wykładaniu zatrutych przynęt do czynnych nor gryzoni,
b) opryskiwaniu, opylaniu, zamgławianiu roślin uprawnych preparatami ochrony roślin,
c) stosowanie innych środków i zabiegów wskazanych przez służbę kwarantanny i ochrony roślin.

§ 6. Osoby i jednostki organizacyjne, na których ciąży obowiązek zwalczania chwastów i szkodników (§ 1) lub wykonywanie usług w tym zakresie, zobowiązane są — przy stosowaniu zabiegów chemicznych — ściśle przestrzegać terminów i sposobu postępowania określonego w komunikatach sygnalizacyjnych służby, kwarantanny i ochrony roślin.

§ 7. Obowiązek organizowania zabiegów ochrony roślin na uprawach kontraktowanych w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz kontrola ich przeprowadzania ciąży również na jednostkach prowadzących kontraktację, co nie zwalnia użytkowników gruntów od obowiązków określonych w zarządzeniu.

§ 8.1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ustalają każdego roku operatywny plan organizacyjnego zabezpieczenia powszechnej walki z chwastami i szkodnikami oraz koordynują i nadzorują jego wykonanie.

2. Wojewódzka Stacja Kwarantanny i Ochrony Roślin kontroluje przebieg realizacji zarządzenia i przedstawia odpowiednie wnioski organom administracji, o których mowa w ust. 1 oraz dyrektorowi Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Wojewódzkiego.

3. Dyrektor Wydziału (ust. 2) w imieniu Wojewody Olsztyńskiego koordynuje całokształt działań w zakresie powszechnej walki z chwastami i szkodnikami roślin uprawnych na terenie województwa.

§ 9. W stosunku do uchylających się od wykonania obowiązku zwalczania chwastów i szkodników (§ 1) będą stosowane przez:
1) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego — środki przymusu określone w art. 113 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 24, poz. 151, zm. z 1975 r. Nr 16, poz. 91),
2) kolegia do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej — kary grzywny do 5000 zł, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz.U. Nr 10, poz. 55, z 1974 r. Nr 22, poz. 131).

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 29 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 5 maja 1973 r. w sprawie ochrony roślin uprawnych przed niektórymi chwastami i szkodnikami (Dz.U. WRN Nr 5, poz. 52).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

12.

ZARZĄDZENIE NR 7 WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 14 lutego 1976 r.

w sprawie poprawy stanu zagospodarowania przestrzennego wsi oraz budownictwa letniskowego

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 5 i art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 25.I.1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) oraz zarządzenia nr 53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15.08.1975 r. w sprawie poprawy stanu zagospodarowania przestrzennego wsi oraz wzmożenia ochrony gruntów rolnych — zarządzam, co następuje:

§ 1.1. Na obszarach wsi może być realizowane budownictwo zagrodowe, mieszkaniowe i sieci obsługi ludności wiejskiej wyłącznie na terenach wyznaczonych na te cele w planach zagospodarowania przestrzennego gmin.

2. Budownictwo zagrodowe i mieszkaniowe może być realizowane wyłącznie przez:

1) ludność rolniczą prowadzącą towarową produkcję rolną,
2) osoby stale zatrudnione w zakładach pracy położonych na wsi, wykonujące zawody związane z rolnictwem i leśnictwem oraz świadczące usługi dla rolnictwa i ludności wiejskiej.

§ 2. Zezwala się na sprzedaż zabudowanych działek budowlanych położonych na obszarach wsi i przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe, a stanowiących własność Państwowego Funduszu Ziemi — osobom, które już są ich użytkownikami.

§ 3. Ludności wiejskiej, która przekazuje ziemię Państwu za rentę lub na innych warunkach, należy — na jej życzenie — przydzielać działki budowlane pod budownictwo jednorodzinne w miejscowościach będących siedzibami gmin, z zachowaniem zasady, o której mowa w § 1 ust. 1.

§ 4. Osoby, których głównym utrzymaniem jest zatrudnienie w zakładach pracy w miastach mogą realizować budownictwo jednorodzinne na terenach wyznaczonych w miejscowych planach ogólnych zagospodarowania przestrzennego miast.

§ 5.1. Budownictwo letniskowe może być realizowane na wyznaczonych terenach na obszarach wsi objętych wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Tereny wyznaczone powinny obejmować obszary pozwalające na utworzenie zespołów domków letniskowych, rzędu 10—30 budynków każdy, wraz z działkami niezbędnymi dla realizacji wspólnych urządzeń towarzyszących.

3. Wyznaczenia terenów można dokonać na gruntach słabych, nie nadających się do produkcji rolnej, a przede wszystkim na nieużytkach i gruntach kwalifikujących się do zalesienia, przy równoczesnym ścisłym przestrzeganiu zasad ochrony naturalnego środowiska.

§ 6.1. Budownictwo letniskowe może być także realizowane na wolnych działkach stanowiących uzupełnienie istniejącej zabudowy wsi w miejscowościach objętych wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Działki, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione pod budownictwo letniskowe tylko wówczas gdy nie będą one przydatne dla gospodarki żywnościowej.

3. Decyzje o wyznaczaniu działek mogą być podejmowane po uzyskaniu pozytywnej opinii Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu.

§ 7.1. Wyznaczanie terenów w celu budowy zespołów domków letniskowych (§ 5) dokonują terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego na podstawie uproszczonych planów zagospodarowania przestrzennego gmin i wytycznych realizacyjnych, które sporządza Wojewódzki Zarząd Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich.

2. Plany zagospodarowania przestrzennego dla terenów, o których mowa w ust. 1 będzie opracowywać sukcesywnie Wojewódzki Zarząd Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich, w terminach ustalonych z naczelnikami gmin.

3. W szczególnych przypadkach plany zagospodarowania przestrzennego mogą sporządzać także inne uprawnione jednostki na podstawie materiałów określonych w ust. 1. Sporządzanie tych planów winno odbywać się pod nadzorem Wojewódzkiego Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich.

§ 8. Plany zagospodarowania przestrzennego dla zespołów budownictwa letniskowego (§ 5 ust. 2) winny uwzględniać przede wszystkim:

1) wydzielenie indywidualnych działek o powierzchni do 700 m² każda, przeznaczonych wyłącznie pod budowę domków letniskowych,
2) drogi dojazdowe, parkingi, przejścia piesze,
3) tereny do małych gier sportowych, względnie tereny sportowo-plażowe,
4) tereny dla ujęcia wody pitnej, bądź też tereny pod urządzenia neutralizujące ścieki i nieczystości, jeśli potrzeba wyodrębnienia takich terenów wynikać będzie z ustaleń Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

§ 9.1. Budowę domków letniskowych można realizować jedynie według projektów ustalonych w wytycznych realizacyjnych dla całego zespołu.

2. Ogrodzenia działek należy dostosować do charakteru krajobrazu i zgodnie z ustaleniami wytycznych realizacyjnych. Wyklucza się stosowanie siatki metalowej oraz prefabrykowanych elementów żelbetowych.

3. Domki letniskowe można dopuścić do użytkowania po spełnieniu wymogów Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w sprawie zaopatrzenia zespołu w wodę pitną oraz neutralizacji ścieków i nieczystości.

§ 10.1. Działki dla celów budownictwa letniskowego mogą być udostępnione tylko w formie dzierżawy.

2. Koszty związane z wyodrębnieniem, ,zagospodarowaniem i konserwacją terenów określonych w § 8 pkt 2—4 oraz budowa wspólnych urządzeń technicznych i ich eksploatacja obciążają wszystkich użytkowników zespołu na zasadach partycypacji.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 82 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 6 października 1975 r. w sprawie poprawy stanu zagospodarowania przestrzennego wsi (Dz.Urz. WRN Nr 12, poz. 87).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

Załącznik nr 1
do zarządzenia nr 7
Wojewody Olsztyńskiego
z dnia 14 lutego 1976 r.
(poz. 12)

Lp.	Gmina	Wieś
1.	Barczewo	Bartołty
2.		Dadaj
3.		Dobrąg
4.		Jedzbark
5.		Kaplityny
6.	Biskupiec	Biesówko
7.		Wilimy
8.	Dobre Miasto	Cerkiewnik
9.		Swobodna
10.	Dywity	Brąswałd
11.		Ługwałd
12.	Dźwierzuty	Dąbrowa
13.		Linowo
14.	Gietrzwałd	Gietrzwałd
15.		Naterki
16.		Rentyny
17.		Sząbruk
18.		Woryty
19.	Iława	Nejdyki
20.		Rudzienice
21.		Siemiany
22.		Tynwałd
23.	Jedwabno	Burdąg
24.		Czarny Piec
25.		Dłużek
26.		Małszewo
27.		Narty
28.		Piduń
29.		Warchały
30.	Łukta	Florczaki
31.		Kotkowo
32.		Worliny
33.		Wynki
34.	Małdyty	Wilamowo
35.	Miłomłyn	Ostrów Wlk.

c.d. tabeli

Lp.	Gmina	Wieś
36.	Morąg	Bogaczewo
37.		Gulbity
38.		Wilnowo
39.	Mrągowo	Czerwonki
40.		Kiersztanowo
41.		Kosewo
42.	Nidzica	Jabłonka
43.		Natać Mł.
44.		Natać Wlk.
45.	Olsztynek	Kurki
46.		Lutek
47.		Nowa Wieś Ostródzka
48.		Świerkocin
49.	Ostróda	Kątno
50.		Ruś Mała
51.	Pasym	Leleszki
52.		Łysa Góra
53.		Michałki
54.		Miłuki
55.		Pasym
56.		Tylkowo
57.	Piecki	Dłużec
58.		Mojtyny
59.		Prosinowo
60.	Purda	Bałdzki Piec
61.		Groszkowo
62.		Klewki
63.		Łajs
64.		Purda
65.		Zaborowo
66.	Stawiguda	Kręsk
67.		Majdy
68.		Ruś
69.		Tomaszkowo
70.	Świętajno	Jerutki
71.		Koczek
72.		Piasutno
73.		Spychowo
74.	Szczytno	Marksoby
75.		Trelkówko
76.		Zielonka

Załącznik nr 2
do zarządzenia nr 7
Wojewody Olsztyńskiego
z dnia 14 lutego 1976 r.
(poz. 12)

Wykaz wsi letniskowych z zabudową do uzupełnienia przez budownictwo letniskowe

Lp.	Gmina	Wieś
1.	Barczewo	Tumiany
2.	Biskupiec	Biesówko
3.	Dobre Miasto	Swobodna
4.	Dźwierzuty	Jeleniewo
5.		Sąpłaty
6.	Iława	Makowo
7.	Jedwabno	Burdąg
8.		Czarny Piec
9.		Dłużek
10.		Małszewo
11.		Narty
12.		Piduń
13.		Rekownica
14.		Warchały
15.	Łukta	Kotkowo
16.		Worliny
17.		Wynki
18.	Miłomłyn	Ostrów Wlk.
19.		Tarda
20.		Winiec
21.	Morąg	Gulbity
22.		Kretowiny
23.		Ruś

c.d. tabeli

Lp.	Gmina	Wieś
24.	Mrągowo	Czerwonki
25.		Kiersztanowo
26.		Kosewo
27.		Probark
28.		Wierzbowo
29.	Nidzica	Bolejny
30.		Brzeżno Łyńskie
31.		Jabłonka
32.		Likuzy
33.		Natać Mała
34.		Natać Wielka
35.	Olsztynek	Kurki
36.		Lutek
37.		Makruty
38.		Nowa Wieś
39.		Swaderki
40.		Świerkocin
41.	Ostróda	Kątno
42.		Ruś Mała
43.	Pasym	Krzywonoga
44.		Leleszki
45.		Łysa Góra
46.		Michałki
47.		Miłuki
48.	Piecki	Babięta
49.		Dłużec
50.	Purda	Bałdzki Piec
51.		Łajs
52.		Nowa Kaletka
53.	Stawiguda	Miodówko
54.		Majdy
55.		Ruś
56.	Świętajno	Jerutki
57.		Kierwik
58.		Koczek
59.		Piasutno
60.		Połom
61.	Szczytno	Marksoby
62.		Sędańsk

13.

ZARZĄDZENIE NR 18
PREZYDENTA MIASTA OLSZTYNA
z dnia 13 grudnia 1975 r.

w sprawie ochrony zieleni

Celem ochrony zieleni w mieście przed szkodliwym, nieuzasadnionym lub nielegalnym niszczeniem, z myślą o pomnażaniu zasobów zieleni miejskiej — na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszelkie inwestycje, roboty drogowe, akcje oczyszczania, odśnieżania miasta itp. powinny być prowadzone w sposób uwzględniający należytą ochronę zieleni: drzew ozdobnych, owocowych, krzewów, zieleńców itp.

§ 2.1. Usunięcie drzewa w związku z projektowaną inwestycją może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Prezydenta Miasta, wydanego na wniosek inwestora, zaopiniowany przez Zarząd Zieleni Miejskiej w Olsztynie i organ zatwierdzający plan realizacyjny lub projekt inwestycji.

2. W razie konieczności usunięcia drzewa na terenie projektowanej inwestycji i w każdym innym przypadku Prezydent Miasta:

1) ustali należność za wycięcie (usunięcie) drzewa na podstawie stawek przewidzianych w cenniku, o którym mowa w § 4,

2) wyznaczy inwestora zobowiązanego do uiszczenia należności.

3. Rozstrzygnięcia Prezydenta Miasta (ust. 1 i 2) zapadają w formie decyzji administracyjnych, wydanych w trybie kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Wpływy uzyskane z należności za wycięte (zniszczone) drzewa są przeznaczone głównie na odtworzenie zieleni.

§ 3.1. Zarządzenie niniejsze (z wyjątkiem § 1) nie dotyczy:

1) drzew usuwanych ze względów bezpieczeństwa lub będących siedliskiem szkodników, względnie chorób — po uzyskaniu opinii Zarządu Zieleni Miejskiej,

2) drzew owocowych.

2. Zarządzenie niniejsze stosuje się odpowiednio do samowolnego, nielegalnego usunięcia drzewa, względnie jego uszkodzenia.

§ 4.1. Wprowadza się cennik drzew wraz z instrukcją jego stosowania stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. W wyjątkowych wypadkach, szczególnie uzasadnionych społecznie lub gospodarczo Prezydent Miasta może zwolnić całkowicie lub częściowo inwestora od obowiązku uiszczenia należności, ustalonej w cenniku. Brak środków finansowych, względnie niezabezpieczenie ich na etapie opracowywania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji nie stanowi podstawy do zwolnienia lub obniżenia należności.

3. Cennik nie ma zastosowania przy ustalaniu wysokości odszkodowania:

1) należnego osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym za naniesienia roślinne w razie prowadzenia postępowania wywłaszczeniowego, bądź wykupu przez Skarb Państwa,

2) w przypadku usunięcia, zniszczenia całkowitego lub częściowego drzew o pierścienicy powyżej 80 cm.

§ 5.1. Usunięcie (wycinka) drzewa o pierścienicy powyżej 80 cm może nastąpić wyjątkowo, w przypadkach zagrażających bezpieczeństwu, z powodu choroby drzewa itp.

2. Prezydent Miasta — w wypadkach, o których mowa w ust. 1:

1) zezwoli na wycinkę (usunięcie) drzewa,

2) ustali należność za drzewo (ust. 1) w kategoriach wartości pominików przyrody po uzyskaniu opinii Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i Zarządu Zieleni Miejskiej w Olsztynie.

§ 6.1. Właściwe organy w treści wydawanych informacji o terenie będą zobowiązywać inwestorów do sporządzenia pełnej inwentaryzacji drzewostanu na wskazanym terenie pod rygorem odmowy zatwierdzenia planu realizacyjnego lub projektu inwestycji.

2. Inwestorzy są zobowiązani do:

1) sporządzenia pełnej inwentaryzacji drzewostanu istniejącego na terenie projektowanej inwestycji. Inwentaryzacji należy dokonać w formie planu sytuacyjnego w skali 1:500 lub 1:1000, z dokładnym usytuowaniem poszczególnych drzew i określenie w legendzie gatunku i rozmiaru drzew,

2) wykonywania projektów inwestycji łącznie z projektem technicznym zieleni oraz do realizacji zieleni w ramach inwestycji,

3) oddawania do użytku inwestycji wraz z zagospodarowaniem terenu zielenią.

3. Jednostki projektowe będą wskazywać na etapie opracowywania koncepcji inwestycji na kolizję zabudowy z istniejącym drzewostanem. Koncepcja zabudowy, uzgodniona z Zarządem Zieleni Miejskiej w Olsztynie i Wojewódzkim Zarządem Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Olsztynie upoważnia inwestora do wystąpienia z wnioskiem o zezwolenie na wycinkę drzewa (przed zatwierdzeniem planu zagospodarowania przestrzennego).

§ 7. Drewno pochodzące z usuniętych (uszkodzonych) drzew przechodzi na własność jednostki organizacyjnej, która stosownie do niniejszego zarządzenia uiściła należność pieniężną.

§ 8. Upoważniam Dyrektora Zarządu Zieleni Miejskiej w Olsztynie do sprawowania kontroli wykonywania niniejszego zarządzenia.

§ 9. Traci moc zarządzenie Nr 4 Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 8 kwietnia 1975 r. w sprawie ochrony drzewostanu w mieście.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Prezydent Miasta
Jerzy Grelewski

Załącznik do zarządzenia nr 18
Prezydenta Miasta Olsztyna
z dnia 13 grudnia 1975 r. (poz. 13)

I. CENNIK

Cena 1 cm pierścienicy drzewa — obliczona w złotych

Rodzaj lub gatunek drzewa	Średnica pnia w cm na wysokości 1,30 (pierścienica)														
	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	Cena 1 cm pierścienicy w zł.														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Buk, dąb, grab	300	350	400	420	420	430	430	400	400	370	370	350	330	320	310
Wiąz, jesion, lipa, brzoza, platon	280	310	330	350	350	270	380	380	380	360	350	330	320	310	300
Klon, jawor, kasztanowiec	210	220	235	240	245	250	270	270	265	270	270	270	260	250	250
Klon srebrzysty, robinia, sosna zwykła	210	220	235	240	245	250	270	270	265	270	270	270	260	250	250
Topole mieszańce szybkorosnące, klon, jesionolistny	150	200	220	230	240	250	260	260	260	260	250	250	240	240	240
Świerk zwyczajny wejmutka	350	390	400	420	440	460	480	500	500						
Świerk kłujący, jodła daglezja	400	410	420	450	460	480	500	500	500						
Sosna czarna	400	400	450	480	500	500	500	500	500						
Miłorząb, cis i inne gatunki rzadkie	750	780	800	810	825										

II. INSTRUKCJA STOSOWANIA CENNIKA

1. Zarządzenie dotyczy drzew znajdujących się na terenach według następujących rodzajów zieleni:

1) zieleń miejska
2) zieleń osiedlowa
3) zieleń towarzysząca
4) zieleń prywatna

Zieleń miejska obejmuje: drzewa na terenach przeznaczonych do użytku powszechnego, a w szczególności w parkach, na skwerach, pasażach, placach, ciągach ulic, lasy komunalne i inne (z wyjątkiem lasów prywatnych i młodników), drzewa, krzewy i zieleńce na cmentarzach komunalnych i wojennych.

Zieleń osiedlowa obejmuje: drzewa, krzewy, zieleńce, znajdujące się w otoczeniu budynków mieszkalnych, państwo-

wych i spółdzielczych (z wyłączeniem zieleni na ulicach przelotowych oraz towarzyszącej urządzeniom komunikacji zbiorowej i obiektom użytku ogólnomiejskiego).

Zieleń towarzysząca obejmuje: drzewa, krzewy i zieleńce, znajdujące się na wewnętrznych i zewnętrznych terenach zakładów pracy, instytucji, placówek użyteczności publicznej oraz nieruchomości należących do organizacji, zrzeszeń i stowarzyszeń. Przez tereny zewnętrzne rozumie się pasy terenu położone wzdłuż nieruchomości, pomiędzy ogrodzeniem lub budynkiem a krawędzią jezdni. Ponadto obejmuje: drzewa, krzewy i zieleńce, znajdujące się na terenach przylegających do tras, pętli komunikacji miejskiej oraz w ogrodach działkowych i terenach okalających je.

Zieleń prywatna obejmuje: drzewa, krzewy i zieleńce, znajdujące się na wewnętrznych i zewnętrznych terenach nieruchomości stanowiącej własność prywatną.

2. Przez użyte w zarządzeniu i cenniku określenie „pierścienica" należy rozumieć średnicę pnia drzewa na wysokości 130 cm.

3. Przy wycenie drzewa należy stosować następujące współczynniki:

1) stan zdrowotny drzewa:

a) dobry lub bardzo dobry	2,0
b) zły	1,0

2) miejsce położenia drzewa (według planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego miasta):

a) strefy rekreacyjne	2,0
b) strefy ochronne	2,0
c) strefy związane z terenami przemysłowymi	2,0
d) dzielnice mieszkaniowe	2,0
e) pozostałe tereny	1,5

Np. buk — pierścienica 30 cm, cena 1 cm pierścienicy 420 zł, stan dobry, położony w strefie ochronnej. Cena wynosi: $30 \times 420 \times 2 \times 2 = 50.400$ zł.

Przy obliczaniu należności za świerk kłujący, jodłę daglezję można wprowadzić współczynniki zmniejszające zależnie od stopnia oczyszczenia pnia, prawidłowości kształtu itp.

4. Przedmiotem wyceny są również straty ukryte, które nie wynikają z ubytku liczbowego drzew, a dotyczą obniżenia ich stanu kondycyjnego. Straty te mogą być wywołane przez wszelkie prace inżynieryjne, prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie drzew, co wpływa z reguły na zmianę warunków ich wegetacji. W tych przypadkach w stosunku do drzew znajdujących się w sąsiedztwie wszelkich budów i robót ziemnych należy przyjąć zasadę obliczania wysokości strat w sposób następujący:

1) wszelkie drzewa znajdujące się w odległości nie dalszej od robót niż rozpiętość korony (całkowita) lub rozpiętość zasięgu systemu korzeniowego (dla drzew piramidalnych) traktuje się jako drzewa zagrożone i nie rokujące prawidłowego rozwoju. Ich ubytek winien być obliczony według pełnej wartości, określonej w cenniku. W zależności od stopnia zabiegów zabezpieczających można stosować współczynnik zmniejszający do wysokości 0,5;

2) drzewa rosnące w strefie dalszej, tj. w następnym pasie równym średnicy korony lub rozpiętości zasięgu systemu korzeniowego, należy wyceniać stosując współczynnik zmniejszający 0,5.

5. Obliczenia wartości zniszczonego lub zagrożonego drzewa należy dokonać według poniższego wzoru:

Obliczenie wartości (ceny) wyciętego (zniszczonego) drzewa

Lp.	Gatunek	Pierścienica	Stawka wg cennika	Współczynniki za		Współczynnik zmniej. za zagrożenie lub ważną inwestycję	Iloczyn 3x4x5 x6	Uwagi
				stan zdrowotny	m-sce położenia			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

6. Nadzór i kontrolę nad wykonaniem zarządzenia sprawuje Zarząd Zieleni Miejskiej w Olsztynie, Miejska Służba Porządkowa w Olsztynie przy współpracy z Ligą Przyrody. Jednostki te są zobowiązane informować Wydział Gospodarki Terenowej, Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miejskiego w Olsztynie o każdym przypadku niszczenia (usuwania) drzew.

14.

ZARZĄDZENIE NR 3 PREZYDENTA MIASTA OLSZTYNA

z dnia 10 lutego 1976 r.

w sprawie obniżenia ceny sprzedaży domów wielomieszkaniowych oraz lokali w tych domach.

Na podstawie § 17 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz.U. z 1975 r. Nr 2, poz. 9; zm. z 1975 r. Nr 45, poz. 235) — zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obniżkę o 10% ceny sprzedaży domów wielomieszkaniowych, obejmujących do 20 lokali sprzedawanych spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego oraz ceny lokali sprzedawanych jako przedmiot odrębnej własności osobom fizycznym w domach wielomieszkaniowych.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 2 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 17 maja 1973 r. w sprawie obniżenia ceny sprzedaży domów wielomieszkaniowych oraz lokali w tych domach (Dz.Urz. WRN Nr 7, poz. 63).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 r.

Prezydent Miasta
Jerzy Grelewski

15.

OGŁOSZENIE DYREKTORA WYDZIAŁU GOSPODARKI TERENOWEJ URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W OLSZTYNIE

z dnia 14 lutego 1976 r.

w sprawie listy jednostek organizacyjnych, spółdzielczych i społecznych posiadających uprawnienia na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. o prawie budowlanym (Dz.U. Nr 38, poz. 229, zm. z 1975 r. Nr 17, poz. 94) oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 kwietnia 1975 r. (Dz.U. Nr 13, poz. 76) podaję do wiadomości, że następujące jednostki organizacyjne uprawnione są w 1976 r. do prowadzenia działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie na terenie województwa olsztyńskiego:

1. Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni, Zakład Usług Projektowych w Olsztynie, ul. Knosały 8,
2. Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich, Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Warszawa, ul. Krucza 24/26,
3. Biuro Studiów i Projektów, Inżynierska Spółdzielnia Pracy Poznań, ul. Kozia 20,
4. Biuro Studiów i Projektów Związku Spółdzielni Inwalidów Kielce, ul. Planty 12,
5. „Wspólnota" Spółdzielnia Usług Technicznych Inżynierów i Techników Emerytów Olsztyn, ul. Na Skarpie 6 (z okresem działalności do 20 kwietnia 1976 r.),
6. Pracownia Projektów i Realizacji Inwestycji „Inwestprojekt" Olsztyn, ul. Kołobrzeska 13,
7. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Olsztyn, Wysoka Brama,
8. Projektowa Spółdzielnia Pracy „Dokumentacja" Katowice, ul. Zielonogórska 1 (z okresem działalności do 12 maja 1976 r.),
9. Ochotnicza Straż Pożarna, Wojewódzki Związek Urządzeń Pożarniczych Łódź, ul. Piotrowska 86 (z okresem działalności do 2 września 1976 r.),
10. Okręgowa Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego Olsztyn, ul. Pieniężnego 18,
11. Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna Tyrowo,
12. Spółdzielnia Pracy — Biuro Projektów „Projekt" Białystok, ul. Lipowa 4,
13. Centrala Spółdzielni Ogrodniczych Gdańsk, ul. Grunwaldzka 135.

Dyrektor Wydziału
w/z **inż. Janusz Palmowski**
Z-ca Dyrektora

Redakcja: Urząd Wojewódzki Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr ul. Zwycięstwa 7/9, 10-959 Olsztyn.
Administracja: Urząd Wojewódzki Wydział Ogólno-Gospodarczy ul. Zwycięstwa 7/9 10-959 Olzstyn, tel. 47-58, konto 51015-866-224 NBP I O. Olsztyn.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do administracji w terminie 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Prenumerata wynosi:
a) roczna ze skorowidzem — 18 zł.
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł.
Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.
Indeks 35603

Odbiorca: opłata pocztowa zryczałtowana

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. S. Pieniężnego Lz. 716 (1200) 22.04.76 r. Cena 2,40 zł